

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2656/05
19.10.2005. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Jelenom Tišma - Jovanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike, broj 183-00-00099/05-13 od 8.02.2005. godine, u predmetu priznavanja prava na dečiji dodatak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike, broj 183-00-00099/05-13 od 8.02.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Sekretarijata za socijalnu i dečiju zaštitu u Beogradu broj 183-34465/04-XIX-05 od 21.12.2004. godine, kojim joj nije priznato pravo na dečiji dodatak za troje dece, iz razloga što poseduje i druge nepokretnosti osim odgovarajućeg stambenog prostora.

Tužilja tužbom osporava zakonitost drugostepenog rešenja i predlaže da se ono poništi. U tužbi navodi da nije u mogućnosti da izdržava troje dece sa prihodom koji suprug ostvaruje kao i da nije u mogućnosti da zasnuje radni odnos jer ne može da obezbedi čuvanje dece. Nepokretnost koju poseduje, kuću na adresi BB je neuseljiva, neizmalterisana, bez vode i bez struje, te je zbog toga prinuđena da živi sa ocem, majkom i sestrom na adresi VV u jednoj sobi gde ne poseduje ništa od pokretne imovine. Predlaže суду da tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostajući pri razlozima iz osporenog rešenja, predložio da sud tužbu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br.46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari našao da je tužba osnovana.

Prema stanju u spisima tužilja je dana 30. novembra 2004. godine, podnela zahtev za ostvarivanje prava na dečiji dodatak i uz zahtev podnela sve tražene dokaze. Prvostepenim rešenjem Gradske uprave - sekretarijata za socijalnu i dečiju zaštitu, Beograd, broj 183-34485/04-XIX/05 od 21.12.2004. godine, tužilji nije priznato pravo na dečiji dodatak iz razloga što poseduje višak nepokretnosti odnosno živi na adresi VV sa svojom porodicom a na adresi BB poseduje kuću od 244m2.

Drugostepeni organ je osporenim rešenjem odbio žalbu tužilje izjavljenu na prvostepeno rešenje primenom člana 6. stav 1. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom ("Službeni glasnik RS" br.16/02) kojim je predviđeno da prava određena ovim zakonom koja su uslovljena materijalnim položajem mogu se ostvariti ukoliko podnositelj zahteva, odnosno članovi njegove porodice ne poseduju nepokretnosti osim odgovarajućeg stambenog prostora koji odgovara potrebama pojedinca odnosno porodice i okućnice u površini od jednog hektara.

U drugostepenom postupku po žalbi tuženi organ je utvrdio da je rešenje prvostepenog organa zasnovano na zakonu jer žalilja poseduje stambeni objekat (kuću) kao nepokretnost koja nije sastavni deo stambenog prostora u kome živi i koja je posebno iskazana u prijavi objekta za legalizaciju od 6.02.04. godine, te je žalbu odbio.

Međutim, uvidom u osporeno rešenje Vrhovni sud Srbije utvrdio je da je tuženi organ po žalbi odlučivao o rešenju broj 183-34465/04-XIX-05 od 21.12.2004. godine umesto o rešenju broj 183-34485/04-XIX-05 od 21.12.2004. godine. Prema pravnom shvataju Vrhovnog suda Srbije, ako tuženi organ ne ispravi, u smislu odredbe člana 209. Zakona o opštem upravnom postupku, greške u imenima ili brojevima, pisanju ili računanju kao i druge očigledne netačnosti u rešenju - do dostavljanja spisa суду koji u upravnom sporu odlučuje o zakonitosti osporenog rešenja, učinio je bitnu povredu pravila postupka.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 38. stav 2. i člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br.46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude, s tim što su pravno shvatanje i primedbe suda obavezni za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 19.10.2005. godine, U.br.2656/05

Zapisničar Predsednik veća -sudija

Jelena Tišma -Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

SŠ